CICLISM

G. Moiceanu (Dinamo) cel mai bun rutier romîn al anului 1961

In fiecare an redacțiile ziarelor sportive întocmesc — pe baza unui punctaj stabilit — clasamentele celor mai buni rutieri din țările lor. Aceste clasamente, publicate la încheierea activității pe șosea, stimulează pe alergători pentru o comportare mai bună, pentru a fi constanți în obținerea rezultatelor, pentru mai multă combativitate, pentru mărirea mediilor orare. Anul acesta, pentru prima oară, am întocmit clasamentul celor mai buni cicliști romîni pe anul 1961. La stabilirea ierarhiei rutierilor noștri au fost luate în considerație cele mai importante competiții interne („Cursa Scinteii", „Turul ciclist al R. P. Romîne", campionatele republicane de semifond și fond, „Cupa UCECOM", Circuitul regiunii Brașov, „Cursa Victoriei" și „Cupa F. R. C."), precum și întrecerile internaționale desfășurate peste hotare la startul cărora au fost prezenți reprezentanții noștri („Cursa Păcii", cursa Paris — Rouen — Paris, „Turul Iugoslaviei", „Turul Poloniei" și „Cupa Mecsek"). S-a stabilit un punctaj pentru fiecare întrecere și în funcție de importanța competiției au fost luate în considerație primele 5, 10 sau 15 locuri. După adiționarea punctajului clasamentul celor mai buni rutieri romîni pe anul 1961 are următoarea înfățișare:

1. **GABRIEL MOICEANU (DINAMO) — 56 puncte:** locul II în „Turul ciclist al R. P. Romîne", locul II în campionatul republican de semifond, locul II în „Cupa UCECOM", locul III în „Cursa Victoriei" și locul V în „Cursa Scinteii";

2. **ION COSMA (DINAMO) — 47 puncte:** locul I în „Turul ciclist al R. P. Romîne", locul I în „Cupa F. R. C." și locul VII în „Cursa Păcii";

3. **AUREL ȘELARU (DINAMO) — 44 puncte:** locul I în „Cursa Scinteii", locul III în „Cupa F.R.C.", locul IV în „Cupa UCECOM", locul V în campionatul republican de semifond, locul VII în „Turul ciclist al R. P. Romîne" și locul X în campionatul republican de fond;

4. **GH. RĂDULESCU (C.C.A.) — 40 puncte:** locul I în „Cupa UCECOM", locul II în „Cursa Victoriei", locul III în „Turul ciclist al R. P. Romîne" și locul IV în „Cupa F.R.C.";

5. **MARCEL VOINEA (DINAMO) — 36 puncte:** locul I în campionatul republican de fond, locul II în „Cupa F.R.C.", locul doi în Circuitul regiunii Brașov, locul III în „Cursa Scinteii";

6. **VASILE DOBRESCU (VOINȚA) — 31 puncte:** locul II în campionatul republican de fond, locul IV în „Cursa Scinteii", locul V în „Cupa UCECOM", locul IX în campionatul republican de semifond;

7. **PETRE GHIȚĂ (DINAMO) — 29 puncte:** locul I în campionatul republican de semifond, locul VII în „Cursa Scinteii" și locul VII în „Cupa Mecsek";

8. **CONSTANTIN MOICEANU (FLACĂRA ROȘIE) — 26 puncte:** locul III în Circuitul regiunii Brașov, locul V în „Turul ciclist al R. P. Romîne", locul VI în campionatul republican de fond, locul VII în „Cupa UCECOM";

9. **WALTER ZIEGLER (DINAMO) — 25 puncte:** locul I în „Cursa Victoriei", locul III în campionatul republican de fond, locul X în „Turul ciclist al R. P. Romîne";

10. **GH. NEAGOE (C.C.A.) — 22 puncte:** locul I în Circuitul regiunii Brașov, locul II în „Cursa Scinteii", locul X în „Cupa Mecsek";

11. Gh. Calcișcă (Dinamo) — 16 p; 12. N. Grigore (C.C.A.) 16 p; 13. N. Pelcaru (C.P.B.) 15 p; 14 I. Ardeleanu (Ol. Brașov) 14 p; 15. S. Ariton (Voința) 12 p; 16. C. Baciu (Fl. roșie) 9 p; 17. L. Zanoni (Dinamo) 8 p; 18. S. Duță (C.C.A.) 8 p; 19. D. Munteanu (Fl roșie) 5 p; 20. Gh. Vasilescu (Fl. roșie) 4 p; 21. Gh. Bădără (Voința Brăila) 3 p; 22. Petre Gane (Voința Ploiești) 3 p; 23. Ion Stoica (C.C.A.) 2 p; 24. C. Niculescu (Fl. roșie) 2 p; 25. V. Mihnevici (Ol. Brașov) 1 p.

In primul clasament al rutierilor noștri au dobîndit punctaj 25 de cicliști, lucru care reflectă o intensă luptă pentru ocuparea locurilor fruntașe în clasamente și o oarecare apropiere a valorilor (este drept aceasta numai de la locul 5 în jos). Din păcate însă numai 5 alergători au primit punctaj pentru performanțele obținute în străinătate (I. Cosma și L. Zanoni în „Cursa Păcii", I. Ardeleanu, P. Ghiță și Gh. Neagoe în „Cupa Mecsek"). In celelalte trei întreceri internaționale la care am participat, alergătorii noștri nu s-au clasat pe locuri fruntașe și nu au obținut puncte. Este aici și vina federației care în special în cazul „Turului Poloniei" și al „Turului Iugoslaviei" a alcătuit greșit formațiile și n-a urmărit cu răspundere pregătirea efectuată de cei care urmau să ne reprezinte.

Primul loc în clasamentul celor mai buni cicliști romîni pe anul 1961 a fost ocupat de maestrul sportului Gabriel Moiceanu care s-a dovedit a fi cel mai constant rutier în decursul acestui sezon. El a dovedit anul acesta o formă excelentă și se poate spune că a fost cel mai bun an al său din cariera sportivă de pînă acum. De aceea el merită din plin titlul de cel mai bun ciclist al anului.

Spre surprinderea multor iubitori ai sportului cu pedale Ion Cosma n-a ocupat primul loc, deși a cîștigat două curse în țară și a avut o comportare foarte bună în „Cursa Păcii". Accidentul suferit după „Cursa Păcii" l-a scos însă pentru o perioadă din activitatea competițională, iar abandonul nejustificat din „Cursa Scinteii" l-a „costat" de asemenea scump. Tribut neparticipării — din motive obiective — la o serie de întreceri a plătit și L. Zanoni, ca de altfel și Ion Stoica.

Remarcabilă este ascensiunea alergătorilor Marcel Voinea, V. Dobrescu,

G. MOICEANU

P. Ghiță, C. Moiceanu și Gh. Neagoe.

Sperăm că acest clasament va stimula activitatea alergătorilor noștri și că în sezonul viitor ei vor lupta cu ardoare pentru o comportare cît mai bună, mai combativă, care să le asigure la sfîrșitul anului un loc de frunte în clasamentul celor mai buni rutieri romîni. Sperăm de asemenea că la sfîrșitul sezonului viitor vom putea acorda numeroase puncte ca urmare a performanțelor obținute în întrecerile de peste hotare.

HRISTACHE NAUM

Virgil Iordache (Dinamo) învingător în primul concurs de ciclocros al sezonului

Primul concurs de ciclocros al sezonului s-a desfășurat duminică dimineața. Cu tot timpul nefavorabil, 37 de alergători bucureșteni s-au prezentat la stadionul Voința (capătul tramvaiului 5 — șoseaua Pipera), unde a avut loc adunarea concurenților la concursul organizat de clubul sportiv Voința în cinstea „Lunii prieteniei romîno-sovietice". Apoi, alergătorii s-au îndreptat spre traseul din jurul G.A.S. Roșia (în apropiere de comuna Pipera).

Noroiul și numeroasele porțiuni dificile care au obligat pe cicliști să meargă pe jos aproape o treime din traseu, au supus la eforturi deosebite pe concurenți. În această întrecere grea a învins dinamovistul Virgil Iordache, care împreună cu Tudor Nicolae și Alex. Mitef s-au detașat de adversarii lor. Ei au sosit după parcurgerea celor aproape 12 km, despărțiți doar de cîțiva metri, în ordinea următoare: 1. V. Iordache (Dinamo), 2. A. Mitef (Voința), 3. T. Nicolae (Dinamo).

În celelalte probe s-au înregistrat următoarele rezultate: *tineret:* 1. P. Simion (C.C.A.), 2. V. Stoian (Dinamo), 3. A. Hîrju (C.C.A.); *juniori:* 1. N. Danielopol (I.T.B.), 2. H. Chelaidite (Flacăra roșie), 3. C. Porumb (I.T.B.); *biciclete de oraș:* 1. T. Dobre (Metalul), 2. A. Congea (cicloturist), 3 I. Murgu (I.T.B.).

În încheiere, vrem să subliniem comportarea tuturor alergătorilor participanți la concursul inaugural dotat cu trofeul „Cupa Voința". Cei 37 de alergători bucureșteni se pare că sînt hotărîți să se pregătească cît mai temeinic în vederea campionatului republican, spre deosebire de o serie de cicliști cunoscuți care au preferat să stea mai bine la gura sobei.

Concursul de ciclocros organizat de clubul sportiv Voința s-a desfășurat pe ploaie. Din cauza traseului desfundat, cicliștii au preferat să alerge mai mult pe jos

Foto: H. Nandi

RUGBI

Jocuri în campionatul de calificare

Mîine, în campionatul de calificare — seria I, grupa A — sînt programate următoarele partide: Dinamo II — Grivița Roșie II, teren Dinamo, Știința IPGG — Petrol Chimie, teren Tineretului II, Universitatea — Autobuzul, teren Tineretului III, Știința Institutul Construcții — Rapid II, teren Tineretului IV, Șantierele Navale Oltenița — Arhitectura. Toate jocurile vor începe la ora 15,15.

Note critice „NU MAI JUCĂM"

Duminică de duminică vin tot mai mulți spectatori la „calificări". Și, de cele mai multe ori acești pasionați ai rugbiului pleacă pe deplin satisfăcuți de jocul echipelor, de comportarea jucătorilor. Interesul crescînd pentru această competiție care angrenează un număr record de echipe (peste 40) este firesc dacă ținem seama de importanța deosebită a campionatului republican de calificare pentru rugbiul din țara noastră. Aici este pregătit — în bună măsură — schimbul de mîine, aici învață tinerii rugbiști să lupte cu toate forțele lor pentru un rezultat bun. Edificator e faptul că unele echipe care nu dețin poziții fruntașe în diferitele clasamente și deci au foarte puține șanse de calificare în primul campionat al țării, continuă să ofere spectatorilor partide frumoase, să lupte, să învețe. S-au înregistrat desigur și unele scăderi în desfășurarea acestui campionat: jocuri de slabă factură tehnică, lipsă de preocupare a unor cluburi și asociații sportive pentru pregătirea echipelor, arbitraje slabe etc.

Cu totul ieșită din comun, de neînțeles, ni se pare comportarea din ultima etapă a echipelor Minerul Lupeni și Constructorul Ploiești. Jucînd în deplasare ambele echipe s-au... supărat pe arbitri și, dînd dovadă de o condamnabilă lipsă de respect față de spectatori, AU PĂRĂSIT TERENUL! „NU MAI JUCĂM!" — au spus jucătorii de la Minerul în min. 76 cînd timișorenii conduceau cu 8—0. „Nu mai jucăm!" — au spus și rugbiștii de la Constructorul Ploiești după 35 de minute cînd scorul era favorabil gazdelor cu 13—0. Fazele respective care au provocat nemulțumirea echipelor Constructorul Ploiești și Minerul Lupeni sînt, desigur, discutabile dar chiar dacă dreptatea ar fi de partea lor, aceasta NU AR JUSTIFICA CU NIMIC ATITUDINEA NESPORTIVĂ ȘI LIPSA DE RESPECT PENTRU SPECTATORI. Tot așa cum nu pot fi găsite „scuze" nici pentru Moroie, căpitanul echipei din Lupeni, și Varta, căpitanul formației din Ploiești, care au dat „tonul" acestor acte de indisciplină.

Considerăm că asociațiile sportive respective și federația de specialitate au datoria să ia măsuri hotărîte pentru ca asemenea atitudini să nu se mai repete.

D. G.

COLȚUL SPECIALISTULUI

La școala adevăraților maeștri

Rezultatele pe care le obțineau luptătorii noștri se situau, pînă acum cîțiva ani, la periferia performanțelor mondiale. Saltul calitativ, această „țîșnire" din necunoscut pînă pe treptele învingătorilor olimpici și mondiali ne-a dovedit că, prețuind cum se cuvine minunatele condiții create de partidul și guvernul nostru, muncind cu perseverență și mai ales cu mult simț de răspundere, putem obține însemnate succese și în acest sport. La lupte clasice, prin victoriile cucerite în ultima vreme, ne numărăm printre cele mai puternice țări din lume. Am depășit o serie de națiuni care aveau o tradiție bine statornicită în acest gen de întreceri sportive.

Din păcate, luptele libere nu au contribuit cu prea mult la creșterea prestigiului nostru internațional. Cauzele acestei rămîneri în urmă au fost analizate în mod minuțios de presa de specialitate. Antrenorii, tehnicienii și sportivii au avut și ei un cuvînt de spus în această privință. Federația Romînă de Lupte a cercetat cu multă seriozitate această lacună și au fost luate o serie de măsuri menite a aduce luptele libere la un nivel mai ridicat.

Una din aceste măsuri a fost și recentul turneu întreprins în U.R.S.S. Sportivii noștri de libere au avut foarte multe de învățat în timpul celor 10 zile de turneu, cînd au susținut 5 întîlniri. Să nu uităm că ne-am întîlnit cu sportivi din R.S.S. Gruzia și R.S.S. Armenia, cotați printre cei mai buni din lume. Astfel, luptătorii gruzini de libere au obținut în ultima vreme, în cadrul întîlnirilor bilaterale, o serie de rezultate excepționale: 6–2 cu Japonia (!), 7–1 cu R.P.U., $7^1/_2$–$^1/_2$ cu Suedia și 5–3 împotriva echipei Iranului. Am avut ocazia să vedem în plin concurs pe campionii mondiali și olimpici ca Mekokisvili, Balavadze, Rubașvili, Taicolamanidze etc.

Invățăminte dintr-un turneu în U.R.S.S.

Spre deosebire de majoritatea luptătorilor din diferite țări și spre surprinderea noastră, luptătorii gruzini foloseau numai garda cu un picior înainte și nu cea frontală. Această gardă seamănă foarte mult cu cea de lupte clasice. Nouă ni se părea că ea va constitui un punct vulnerabil al echipei prietene. Din contra, piciorul „uitat" în față a constituit o excelentă bază de contraatacuri. Sportivii noștri se aplecau și atacau acel picior. In momentul cînd se îndreptau și aveau piciorul adversarului fixat pe coapsă, luptătorii gruzini executau în mod fulgerător aruncări în care întrebuințau 50–70 la sută forța gambei. Astea, deși piciorul fixat părea imobilizat.

La noi, cînd este vorba de lupte libere, există părerea că în momentul ce unui luptător i s-a luat piciorul de la pămînt el este pe jumătate învins. Luptătorii gruzini „ofereau" piciorul spre a fi atacat. Deci, iată o concepție învechită a antrenorilor noștri, concepție de care trebuie să ne eliberăm cît mai curînd.

Urmărind în cadrul celor cinci întreceri comportarea luptătorilor sovietici am putut distinge trei grupe: 1. Luptători care s-au bazat numai pe atacuri, 2. Sportivi care și-au construit tactica numai pe contraatacuri. 3. Concurenți care au îmbinat în mod armonios aceste sisteme. Cele mai bune rezultate le-au obținut luptătorii din ultima grupă, fapt care dovedește raționala împletire dintre tehnică și tactică.

Tehnica și tactica luptătorilor sovietici erau completate de o mare viteză de execuție. Toate acestea, bineînțeles, pe lingă o bună pregătire din punct de vedere fizic. Un lucru care ne-a atras atenția și de care trebuie să ținem neapărat seamă, dacă vrem să obținem rezultate în afara granițelor țării noastre este forța mare pe care o au în picioare, mobilitatea articulară și atenția pe care o acordă luptei la marginea saltelei. Ne-am notat sîrguincios, felul cum știau să-și impună sistemul de luptă preferat, folosind multiple acțiuni înșelătoare care ușurau execuțiile procedeelor. Urmăreau întotdeauna, și pentru aceasta foloseau o gamă variată de procedee, să-și dezechilibreze adversarul. Foloseau pe scară largă diverse sisteme de atac pe care le aplicau numai la marginea saltelei, unde atenția adversarului era scăzută. Am remarcat încrederea și siguranța cu care concurau, necedînd nici chiar în situații periculoase pentru ei. Un lucru pe care sportivii noștri trebuie să-l învețe neapărat este nepărăsirea spațiului de luptă chiar în situații dificile, de exemplu cînd erau ridicați complet în aer, sau aveau fixat un picior. In aceste cazuri ei își construiau, în fracțiuni de secundă, un contraprocedeu și evitau astfel situația primejdioasă.

Ne-a atras atenția numărul mare de procedee tehnice întrebuințate de sportivii sovietici. Acei ce se bazau pe atacuri foloseau, mai ales răsturnarea și fixarea unei coapse și a brațului, fixarea la parter cu atac lateral asupra gambelor, ducerea la parter cu tracțiune de un braț, saltul cu cîrlig, cheile simple și combinate la lupta de jos, răsturnările cu fixarea coapselor și trecerile peste adversar. Luptătorii care foloseau contraatacurile au executat mai ales: aruncarea peste șold în toate cazurile cînd sportivii noștri atacau cu intrări la coapse; cosirile cu împiedicare internă și externă; trecerile la spate cînd atacau adversarii, rulatul cu piciorul, trecerile peste adversar etc.

Experiența cîștigată cu prilejul acestor întreceri trebuie larg răspîndită în mijlocul sportivilor și antrenorilor noștri. Federația de specialitate are datoria de a pregăti în acest sens antrenorii și de a controla îndeaproape felul cum se aplică cele învățate. In acest fel vom reuși să facem un important pas înainte și în domeniul luptelor libere.

IOAN CRÎSNIC și VASCUL POPOVICI
antrenori ai lotului R.P.R. de lupte libere